

ΠΛΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α΄.

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1878

ΤΕΥΧΟΣ 4

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἶνε ἀναγκαία ἡ ἀγωγή εἰς τὸν ἄνθρωπον;

Ἡ ἀγωγή εἶνε τόσον ἀρχαία, ὅσον καὶ ἡ ἀνθρωπότης αὐτή. Ἐκαστος ἄνθρωπος ἐγεννήθη δεόμενος καὶ αὐτὸς ἀγωγῆς καὶ παιδείσεως, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους καθῆκον ἔχων νὰ παιδεύσῃ. Πρὸς τοῦτο δὲ αὐτὴ ἡ φύσις παρέσχεν αὐτῷ τὸ ἐνστιγκτον, ὅπερ κοινὸν ἔχει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ ζῶον· διότι καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐν τῷ κύκλῳ του ἔχει τὴν αὐτὴν τῷ ἀνθρώπῳ ἀποστολήν. Τὸ ἐνστιγκτον δὲ τοῦτο ἐκδηλοῦται ἰδίως ἐν τῷ θήλει γένει τῶν τε ἀνθρώπων καὶ ζῶων, διότι εἰς αὐτὸ κυρίως ἡ φύσις ἐνεπιστεύθη τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἀπογόνων. Ἡ μήτηρ εἶνε ἡ καλλίστη τοῦ τέκνου τῆς τροφῆς καὶ παιδαγωγός. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ζῴου καὶ ἀνθρώπου εἶνε αὕτη ὅτι, ἐνῶ παρὰ τῷ ζῴῳ τὸ ἐνστιγκτον μένει αἰεὶ τὸ αὐτὸ, ὁ ἄνθρωπος τούναντίον νοῦν καὶ ἐλευθέραν βούλησιν ἔχων ἐκβαίνει καὶ πέραν τούτου καὶ πράττει κατὰ συνείδησιν καὶ κατὰ λογικοὺς νόμους. Πολλὰι μητέρες καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι δὲν ἐξέρχονται πέρα τοῦ ἐνστίγκτου, ἀλλὰι δὲ καὶ τούτου ἀμελοῦσι καὶ τῶν λογικῶν νόμων παρεκτρέπονται· πολλὰι μάλιστα ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ ἐνστίγκτου εὕρισκόμεναι δύνανται πολλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ζῴων νὰ διδαχθῶσιν. Ἀλλὰ δύνα-